

Vlastimil Vondruška: Tak jsme opět zachránili planetu

<https://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/vlastimil-vondruska-tak-jsme-opet-zachranili-planetu/>

V duchu středověkých flagelantů proudily do Skotska zástupy aktivistů. Ti uvědomějí samozřejmě pěšky, píše Vlastimil Vondruška na svém blogu.

Vlastimil Vondruška

8. listopadu 2021 - 10:30

Někteří zelení věřící urazili stovky kilometrů, skupina Camino to COP 26 strávila na cestě skoro dva měsíce. To se pak nelze divit, že uráželi politiky, kteří přiletěli ve stovkách soukromých letadel. Sjely se i děti, třeba dvanáctiletý chlapec z Kolumbie, jehož Evropská unie jmenovala velvyslancem dobré vůle.

Jen nevinné duše mohou zachránit Kristův hrob, hlásal pastýř Mikuláš, který v roce 1212 zfanatizoval stovky dětí, s nimiž vyrazil proti nevěřícím.

V Glasgow se ovšem konaly i skutky mučednické, jako onen aktivista, který se přilepil k vozovce. A nechyběla ani Spasitelka Gréta se zástupy věřících. Oficiální účastníci konference pak připomínali členy klubu pražských otužilců, kteří sice uznávali, že Cimrmanův nápad dobýt severní pól je skvělý, ale nikdo na to jaksi nemá zrovna čas. Ale dost literární ironie. Necht' hovoří fakta.

Emise jsou přímo úměrné počtu obyvatel. Každá bytost na této planetě potřebuje pro svou existenci „palivo“, tedy potravu. Náš metabolismus není bezemisní. Potřebujeme mít své „doupě“, kam se můžeme ukrýt, kde se můžeme ohřát a bavit. To nevznikne z ničeho. Stejně jako věřili stoupenci chiliastických sekt, že Bůh může zástupy sytit v duchu bible božskou manou nebo může Kristus nasytit zástupy zázračnými třemi bochníky chleba, věří členové zeleného náboženství, že vše vyřeší bezemisní technologie.

Problém je, že většinou to jsou lidé, kteří netuší, jak technika vypadá a funguje, ale co je horší, oni ani netuší, jak by taková bezemisní technologie měla vzniknout. A tak opakuji ideologické řeči těch, kteří v žoldu korporací prosazují jejich nákladné technologie, které prý zachrání planetu. I když je to ve skutečnosti z bláta do louže a mnohdy ještě hůře.

Nemluvme teď o energetické politice, to je omšelé téma. Bez energie nemůžeme existovat, to snad chápou i ekologičtí aktivisti. A tak nabízejí alternativní zdroje. Jsou čisté, hurá! Pomiňme nestabilitu takových zdrojů, protože si slunce dělá, co chce a vítr si taky fouká, jak chce. To je ale ten menší problém!

K tomu, abychom vyrobili čistou cestou energii, potřebujeme nějaké zařízení, a čím „čistší“ energie, tím složitější ta zařízení jsou. Některá z nich vyžadují komponenty, jejichž výroba je nesmírně energeticky náročná a produkuje obrovské množství odpadu, ale co, to dovezeme z Číny! A ještě jí budeme spílat, že nechce být bezemisní. Jak dlouho bude tohle zelené pokrytectví pokračovat? Odpovím. Dokud budou suroviny.

Uvědomují si vůbec ti, co pláčou na ulicích ve strachu před budoucností našeho světa a volají po okamžité nápravě, že pláčem se prostě množství surovin na téhle planetě nezvýší? Naše slavná zelená politika za deset nebo dvacet let skončí z prostého důvodu, že nebude z čeho vyrábět. To není hoax či nekorektní výpad proti Green Dealu, to je realita, kterou si může každý ověřit.

Momentálně známe 118 prvků, z nichž zhruba 40 se považují za ohrožené. Jazykem zoologie to jsou vymírající druhy zvířat, kterým hrozí úplné vyhynutí. A přitom nejde o prvky zanedbatelné! Některé jsou totiž nezbytné právě pro ty technologie, které nás mají energeticky zachránit a očistit planetu.

V souvislosti s elektromobilitou se často skloňuje problém nedostatku lithia. Baterie z něj mají totiž schopnost pojmout při menším objemu hmoty ve srovnání s jinými větší množství energie. Kdybychom do elektromobilů používali tradiční elektrické články, budou těžké a spotřebují obrovské množství energie na ujetí celkem zanedbatelné vzdálenosti.

Lithium patří mezi vzácné prvky. Na jeden kilogram zemské kůry ho odhadem připadá 0,002% (pro srovnání železa je ve stejném množství zhruba 5%). Ale lithium ještě není kardinální problém, zatím existují ložiska. Je ovšem vázáno na další prvky a jeho výroba z hornin je opravdu „špinavá“. Hornina se nejprve zahřívá na teplotu 1.100°, pak se vše promývá kyselinou sírovou, získaný výluh se míchá s uhličitánem sodným a výsledný uhličitán litnatý se rozpouští v kyselině chlorovodíkové. Něco z vedlejších produktů se dá sice recyklovat (za obrovských energetických nákladů), ale i tak zůstávají toxické odpady.

Nicméně ani to pořád ještě není ta největší katastrofa pro budoucnost. Pak tu totiž máme neodym. Ten je nezbytný pro výrobu magnetů do motorů elektromobilů, turbín větrných elektráren a rovněž do mobilních telefonů. Magnety z neodymu jsou malé a mimořádně účinné. Pokud by se používaly klasické magnety, klesla by jejich účinnost až o 90 % a přitom by byly dvojnásobně velké a těžké.

Neodym patří mezi lanthanoidy neboli vzácné zeminy. Hádejte, proč se jim, tak říká? Zatímco u lithia připadá jeden atom tohoto kovu na jednu miliardu atomů vodíku, v případě neodymu je to jeden atom na 50 miliard atomů vodíku. V zemské kůře je sice obsažen v různých sloučeninách, ale velice obtížně dostupných. Separace neodymu je podobná jako u lithia. To znamená energeticky náročná a velký toxický odpad, zde ještě větší. Navíc tu je neodmyslitelný fakt, že v brzké době ho bude kritický

nedostatek. Ať si tedy Gréta křičí a pláče, jak chce, prostě nebude z čeho ty „zázračné“ technické vymoženosti vyrábět.

Ale to ještě není všechno. Další kov, který valem mizí a nebude, protože prostě na planetě ho víc není, je hafnium. Kromě tyčí do jaderných reaktorů je nezbytné jako izolace v mikročipech! Používá se i v počítačových obvodech. A jen na okraj, studie Harvardovy univerzity z roku 2020 uvádí, že se při výrobě čipů vypouští do ovzduší více oxidu uhličitého, než produkuje továrny, které automobily vyrábějí.

A jako bonbónek na závěr – indium, které se obvykle nalézá v zinkových horninách. Jeho separace je nákladná, ale dokud se těží zinek, nějak se to dá zvládnout. Jenže poptávka po zinku klesá a india se produkuje stále méně a méně. K čemu je indium? Kromě jiného na výrobu dotykových obrazovek smartphonů.

Milí zelení věřící a páni politici, není na čase, abyste vzali rozum do hrsti a začali se řídit realitou téhle planety a nikoli ideologií? Nejdřív si prosím dokončete nezbytné vzdělání a teprve pak mluvte do technologií a energetických systémů. Jinak dopadnete jako blouznivci, kteří čekali s pohledy upřenými k nebesům, kdy přijde slibované Království boží. Ale pokud už chcete v tom bludu zůstat, prosím nestrhávejte nás ostatní s sebou!

Klima se mění a je třeba najít modus vivendi přírody a člověka na této planetě. Ano, je třeba naši společnost změnit, je třeba mnoho věcí napravit, je třeba chránit čisté oceány, nekontaminovat půdu, neexperimentovat s geneticky upravenými plodinami, mít čistý vzduch, ale tak, aby to bylo reálné.

Nejsme všemocní a pokud je v něčem příroda mocnější než my, pak musíme pokorně sklonit hlavu a najít cestu, jak žít za jiných podmínek. Globální oteplení a ochlazení zasáhlo tuhle planetu už mnohokrát a naši předkové se vždycky dokázali přizpůsobit. Možná proto, že měli v duši více pokory a používali zdravý rozum, končí komentář Vlastimil Vondruška.